

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 2 2019

LEDARE VAD ÄR BÄST FÖR PARTIET?

Det har nog inte undgått någon att det råder en öppen konflikt på högsta nivå i Socialdemokraterna i Göteborg. Distriktsstyrelsen har meddelat att de saknar förtroende för Ann-Sofie Hermansson och uppmanat henne att avgå som grupp- ledare i kommunstyrelsen. Hermansson å sin sida vägrar lämna och har tagit offentlig strid om sitt förtroendeuppdrag. Partidistriktet har därför tvingats kalla till en extra-kongress för att avgöra frågan.

Även kommunfullmäktigegruppen har meddelat att man saknar förtroende för Hermansson, uppmanat henne att avgå och beslutat att ersätta henne som ordförande för kommunfullmäktigegruppen. Detta beslut har Hermansson överklagat till den nationella partistyrelsen. Det är naturligtvis både tragiskt och sorgligt att en konflikt inom partiet eskalerar på detta sätt. Underhållningsvärdet för media och våra politiska motståndare är säkerligen högt men för partiet är det enbart destruktivt med den här sortens öppna strider.

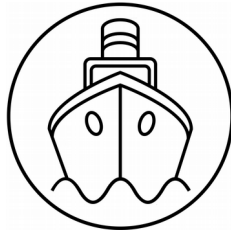
Det är dock inte första gången det stormar i Göteborgs arbetarrörelse.

Ända sedan partiets bildande så har olika intressen och viljor slagits med varandra, inte sällan i offentligheten. Den mytomspunna konflikten som ledde fram till Albin Ströms uteslutning 1934 fördes exempelvis väldigt öppet och under lång tid, inte minst i partitidningen *Ny Tid*. Albin Ström, som var en karismatisk agitator och mycket populär bland partimedlemmarna, tog med sig en stor del av medlemskåren ut ur partiet när han fick gå.

Att partiet drabbas av öppna konflikter är alltså inget nytt och det kommer med all säkerhet att hända igen. Det är ofrånkomligt i en rörelse som utövar en hel del makt och där många engagerade människor ska samsas. Men med det sagt så finns det ändå gränser. Varje socialdemokrat är skyldig att sätta partiet främst. Hur rätt man än tycker att man har i sak, hur orättvist man än tycker sig ha blivit behandlad, så måste man ändå fråga sig: Vad är det bästa för partiet? När kongressombuden samlas den 3 mars för att rösta om Hermanssons framtid så är det den frågan det borde handla om.

Ingen enskild individ, oavsett hur trevlig, begåvad eller karismatisk, är viktigare än rörelsen själv. Partiets historia är fylld av helt vanliga, obemärkta människor som gjort stora uppoffringar för partiet, utan att få makt, positioner eller höga arvoden för det. Det är deras oräkneliga timmar av ideellt engagemang som tillsammans gett kraft åt rörelsen och som gjort det möjligt att skapa ett mer jämlikt och rättvist samhälle. Dessa namnlösa har sedan länge tonat bort i tidens malström. De står inte med i historieböckerna. De får inga gatunamn uppkallade efter sig. Individerna är glömda men deras kollektiva verk lever vidare. Vi har fått ansvaret att bära denna rörelse vidare till nästa generation. Det är det enda som räknas.

Många är bedrövade över det som händer i partiet just nu. På Lösens väljer vi att blicka framåt mot morgondagen, när stridslarmet har lagt sig. Oavsett vad som händer framöver så är det nämligen uppenbart att partiet behöver en rejäl nystart och ett nytt ledarskap. Trappan behöver städas uppifrån. Därför är det hedervärt att partidistriktets ordförande Anna Johansson nu aviserat sin avgång, istället för att desperat klamra sig fast vid sin position. Det är ett exempel fler borde följa. Personlig prestige kan inte tillåtas få stå i vägen för den helt nödvändiga förnyelsen av partiet.

DEBATT

VARFÖR BLEV DU SOCIALDEMOKRAT?

Varje medlemskap i partiet bär sin historia. Berättelsen, den stora och viktiga berättelsen, ligger bara en fråga bort: Varför blev du medlem?

Svaren brukar oftast bära med sig vittnesbörd om upplevelser av ojämlikhet och rena orättvisor, om klassmedvetenhet och uppvaknande, om att bestämma sig för att ta ansvar och vara en del av en rörelse - en folkrörelse. Fundera ett tag på vad det var som fick dig att gå med och också vad som fick dig att fortsätta. Vad var det som gjorde att du engagerade dig bortom den första inbetalningen av medlemsavgift? Att du tog dig förbi det första medlemsmötet? Eller så har du inte kommit så långt att du blivit aktiv, fundera då på vad som håller dig tillbaka.

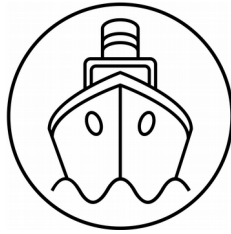
Den svenska folkrörelsetraditionen är stark. Så stark att vi sticker ut i internationell jämförelse. Men trots att intresset för gemenskapen och engagemanget i det civila samhällets organisationer är stort så sker en gradvis förändring. Det formella medlemskapet förlorar sin lyskraft och fler växlar över sitt engagemang i nätverksorienterade rörelser för eller mot enstaka frågor. Nätverksrörelserna uppstår, samlar engagerade personer och verkar för en period innan frågan klingar ut och gruppens medlemmar går vidare. I dessa rörelser är det formella medlemskapet inte lika viktigt. Nackdelen blir dock att medlemskapet i dessa informella nätverksrörelser reduceras till enkla ställnings-

taganden. Det är ett ”gilla” klick på sociala medier, det är 100 kronor i crowdfunding, det är att gå med i en enfrågedemonstration på stan. Detta är inget dåligt i sig, det finns en enorm och positiv kraft i att på kort tid samla människor i en enskild fråga som snabbt tar sig an något som behöver lyftas fram och i bästa fall förändras. Refugees Welcome och de stora protesterna mot NMR vid bokmässan är två exempel på när ett ställningstagande kanaliseras i civilsamhällets engagemang. Men lika snabbt som engagemanget uppstod, lika snabbt klingade det av när grunden för engagemanget inte längre stod i fokus. Det betyder inte att de som engagerade sig är uppmärksamhetstörstande, det betyder bara att strukturen för det långsiktiga engagemanget inte är viktigt i den rörelse som har som mål att bara möta en enskild fråga snabbt.

Sedan 1985 har de politiska partiernas medlemskår i förhållande till befolkningen minskat med nästan 2/3. Från att ca 15 procent av Sveriges befolkning hade ett partimedlemskap har det sjunkit till att i dag ligga runt 5 procent. Parallellt med detta sjunker också andelen aktiva bland de som har ett medlemskap. I början på 80-talet uppgav ca 20 procent av den politiska medlemskåren att de engagerat sig någon gång under året i ett partiarrangemang. Idag uppgår motsvarande 5 procent att de på något sätt engagerat sig i sitt parti. I Göteborg ser vi att social-

demokratin tappar medlemmar i en jämn men oroväckande takt. Ca 1000 medlemmar har av olika anledningar lämnat partiet under de senaste tio åren. Detta samtidigt som befolkningen i staden växer. I Göteborgsdistriktets verksamhetsstrategi för 2019–2022 så har man tagit fasta på detta och konstaterar att medlemstappet mellan 2006–2016 justerat för befolkningsökning i Göteborg är 40 procent.

Det finns ytterligare trender som vi måste få upp på bordet innan vi blickar mot möjliga vägar framåt. I boken ”Makt utan mandat – De policyprofessionella i svensk politik” som kom 2015 pekades en framväxande grupp personer med allt större politisk makt ut i samhället. Som policyprofessionella räknas de som arbetar med politikens positionering och formulering. De som utövar det politiska hantverket utan att vara förtroendevalda. De som ges makt utan annat än viss möjlighet till ansvarsutkrävande. I denna grupp hittar vi politiskt sakkunniga, politiska sekreterare, presssekreterare, PR-konsulter, utredare på fackförbund och tankesmedjor, lobbyister och till viss del ombudsmän. Återigen vill jag understryka att jag vare sig ser det som något dåligt eller för den delen något bra att vi upplever oss ha behov att flytta formuleringssinitiativet för den politik vi vill bedriva till de som är avlönade för sin formulering- och förhandlingskicklighet. För att spela med helt öppna kort så har jag själv för

en kort tid tillhört denna skara då jag under valrörelsen 2010 arbetade som stadssekreterare för S i Göteborg. Ett jobb som var krävande, utmanande och samtidigt fantastiskt roligt och givande. Den risk som ligger i förändringen är dock att medlemskapet i ett politiskt parti successivt devalveras genom att politiska frågor av lokalt intresse inte kommer upp till de som har formuleringsinitiativ och att de stora frågorna av allmänt intresse inte förs ner till partiets gräsrotter för att belysas och processas. Så fram tonar en bild av ett politiskt landskap där färre och färre engagerar sig ideellt i samhällsförändring mellan valen samtidigt som fler yrkeskategorier växer fram för att föra politik eller politisk påverkan. I detta möter vi dessutom upp som parti med att fokusera än mer på att vara en kampanjorganisation.

Jag blev tillsammans med engagerade kamrater i utsedd att företräda Göteborg på partiets kongress i Örebro. Det är en "mellankongress" vilket innebär att det inte är någon motionsbehandling. Det innebär avsevärt mindre läsande och bra mycket mer tid att tänka. En av de viktigare texterna behandlar just partiets framtida organisation. Folkrörelsens ideal lyser i princip med sin frånvaro. Det mätbara blir viktigt och medlemskapets värde fortsätter att devalveras. Bengt Göransson, utbildnings och kulturminister en gång i tiden, beskrev sig som folkrörelsesocialist. Han hävdade att eftertanken alltid är det

viktigaste, att kompromissen alltid slår en stilig reservation. Att vi som politiker verkar för medborgare och inte kunder. Att folket i folkrörelsen är det viktigaste. Och det är med de glasögonen på näsan jag anar att folkbildning, kultur och idéutveckling får stå tillbaka för kampanjorganisationens utbredning. Förstå mig rätt, vi är skickliga i kampanjläget. Vi knackar dörr, vi samtalar politik, vi syns mer på gator och torg än på många år. De digitala hjälpmedlen och sociala medierna har stärkt samhörigheten och kampanjlustan. Detta är bra. Men vad är det vi erbjuder den som är aktiv? Vilken påfyllnad av kunskaper ger vi? Vilka arenor öppnar vi upp för diskussion och påverkan? Kort sagt vilket värde erbjuder vi medlemskapet?

Vi kan ta ett av de bäst förankrade besluten som vi tagit i Göteborg på de senaste fem åren nämligen det om att organisera om våra stadsdelsnämnder, som under tre årtionden har haft ansvaret för bland annat äldreomsorg, skola och socialtjänst. Genom att utse en utredningsgrupp, som hade som uppdrag att öppna upp för diskussion med medlemmarna och gemensamt i dialog ta fram en inställning så kunde partidistriktet formulera en hållning som varit en trygghet för beslutsfattare att förhålla sig till när vi gått in i förhandlingar. Vi vet vad vi tycker, vi har lärt oss något på kuppen och vi gav ett tydligt mandat. Medlem-

skapet i vårt parti fick ett förhöjt värde.

Låt oss då tillslut knyta ihop alla dessa trådar. Vi har en organisation som möjliggör att bygga politik, engagemang och närvaro från grunden. Vi har också närvaron, genom våra medlemmar, i de flesta samhällsskikt. Vi står mitt i den verklighet vi vill förändra. Men för att frigöra den kraft som finns i organisationen måste vi förändra synen på medlemskapet. Vi måste återigen göra det värdefullt att vara medlem. Och till skillnad från de lättroliga enfrågerörelserna har vi struktur för att omhänderta våra medlemmars engagemang om vi bara vill. När vi närmar oss valet 2022 så kommer vi återigen att gå in i kampanjläge. Dörrar ska knackas, torgmöten ska hållas och kaffe ska kokas. Det vägval vi gör idag avgör om vi är 200 medlemmar färre eller om vi är lika många fler som kan vara en del av detta engagemang.

Vi bär på en idé om ett jämlikt och jämställt samhälle. Ett samhälle där din sociala status inte ska avgöra din framtid. Ett samhälle där var och en efter förmåga får möjlighet att bidra till den gemensamma framgången. Det minsta vi kan begära är att vi tillämpar dessa idéer på vårt eget sätt att organisera oss. Först då kan vi återigen börja växa som rörelse.

PATRICK GLADH
Socialdemokrat

KALENDARIUM

19 februari

Samtal: "På spaning efter intellektuell hederlighet." Har brist på intellektuell hederlighet bidragit till vår tids faktaresistens? Med Annika Olsson, Göran Rosenberg, Johan Lundberg, Åsa Wikforss. Studion, Stadsteatern. Kl 19-21.

20 februari

"Kan en fanatiker vara rolig? Humor mellan politik och psykoanalys". Med Ola Sigurdsson, professor i religionsvetenskap. Hörsalen, Stadsbiblioteket Kl 18-19:30.

20 februari

Spoken Word + Öppen scen Våren 2019. Medverkande bl.a. Athena Farrokhzad. Folkteatern kl 19.

22 februari

Vem är "den galna kvinnan på vinden" idag? Amie Bramme Sey och Tone Schunnesson diskuterar runt föreställningen Jane Eyre. Folkteatern kl 20-21:30.

22 februari

Nattrep av Jane Eyre. Fri entré. Folkteatern kl 22-23.

23 februari

Årsmöte Tjänstemännens s-förening. AFIG Järntorget 7. Kl 14:30-16.

3 mars

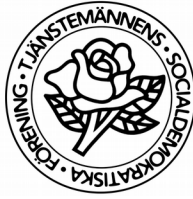
Extrakongress om förtroendet för Socialdemokraterna i Göteborgs gruppledare i kommunstyrelsen. Kongressalen, Folkets Hus, Olof Palmes plats. Kl 9.

11 Mars

"Klassikerprat: Kronos". Om Witold Gombrowicz författarskap och personliga dagbok. Samtalsledare: Irena Grönberg, översättare. Stadsbiblioteket kl 18.

12 mars

"Doc Lounge: Exit: Leaving extremism behind". Dokumentärfilm om vägen ur extremismen.

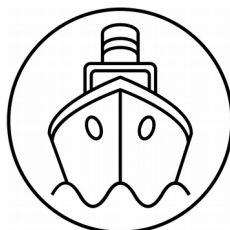

S-AKADEMIKER

S-akademiker (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Medlemskap kostar 100 kr per år. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se eller kom förbi på något av våra medlemsmöten. S-akademiker finns också på [facebook](https://www.facebook.com/s-akademiker).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. Medverkande är bl.a. Kajsa Borgnäs, Anne-Marie Lindgren, Sven Ove Hansson, Ulrika Lorentzi och Björn Östbring. Det går att beställa boken genom föreningen, Bokus eller Adlibris.

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karleby klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström.

MIGRATION OCH MORAL

Statsvetaren Björn Östbring, som har medverkat i S-akademikers skriftserie, har nyligen doktorerat vid Lunds universitet med avhandlingen *Migrationspolitiska dilemman*. Det är en väldigt spännande bok som med säker hand rör sig över såväl djuplodande filosofiska resonemang som konkreta realpolitiska frågor. Östbring utgår från den moderna migrationen och hur den utmanar vår syn på staten, samhället och våra moraliska förpliktelser. Som det står på baksidan:

"Den globala flyktingkrisen ställer Sverige inför en svårhanterlig politisk och moralisk fråga. Vilka skyldigheter har vi mot människor på flykt, och finns det en gräns för hur många flyktingar vi kan ta emot? I den politiska debatten går det att skönja att mycket grundläggande normativa föreställningar står mot varandra. En dragkamp mellan å ena sidan en partikularistisk etik och en nationell syn på staten, där de egna medborgarnas intressen och samhällsgemenskap sätter gränser för vilka åtaganden som Sverige kan ha, och å andra sidan en universalistisk etik som fokuserar på mänskliga rättigheter och humanitära behov och som ifrågasätter den nationalstatliga ordningens exkluderande konsekvenser. I avhandlingen behandlas denna motsättning inom ramarna för liberal politisk teori."

Migrationspolitiska dilemman är en ytterst läsvärd avhandling och ett välkommet bidrag till en migrationspolitisk debatt som är i stort behov av fördjupning.

[Avhandlingen går att ladda ner här.](#)